

D O M

afsagt den 13. juni 2007 af Vestre Landsrets 4. afdeling
(dommerne Sigrid Ballund, Lis Frost og Kristian Palmann
Jensen (kst.)) i ankesag
V.L. B-1669-06

Appellant

mod
Danske Døves Landsforbund
(advokat Vagn Søndergaard, Århus).

Retten i Kolding har den 11. juli 2006 afsagt dom i 1. in-
stans (BS 2-906/2005).

For landsretten har Appellanten
gentaget sine påstande for byretten.

Indstævnte, Danske Døves Landsforbund, har påstået dommen
stadfæstet, dog således at domsbeløbet forrentes fra den 18.
april 2001.

Knud Søndergaard har supplerende forklaret, at han ikke længere er formand for Landsforbundet. I 1973 ændrede forbundet navn fra Danske Døves Landsforening til Danske Døves Landsforbund. I Brohusgade havde Landsforbundet lokaler på 3. og 4. sal, mens Døveforeningen af 1866 havde lokaler i stueetagen. I 1983 fraflyttede Landsforbundet adressen i Brohusgade og har ikke siden da haft samme adresse som Døveforeningen.

Person 1 har ikke på noget tidspunkt være tilknyttet Landsforbundet, og Landsforbundet har aldrig haft Sussie Hjørhøy som advokat. Udover Landsforbundet var bl.a. Døveforeningen af 1866, Døvekonsulenterne og ungdomsklubben Absalon lejere i ejendommen i Brohusgade. Absalon var en klub for unge døve. Fællessekretariatet varetog opgaver for forskellige døveforeninger, men ikke for Landsforbundet. Der har været flere tilfælde, hvor Landsforbundet har været begunstiget ved testamente, og hvor bobehandlingen har strakt sig over 3-4 år.

Person 1 har forklaret, at hun er social- og sundhedshjælper. I 1998 var hun langtidsledig og fik tilbudt en stilling i Døveforeningen af 1866 som sekretær for **Person 2**. Hun passede telefonen, skrev breve, gik i banken osv. Hendes arbejdstid var fra kl. 9 til kl. 15. Døveforeningen havde kontor på 1. sal og på 4. eller 5. sal. Der var 3-4 personer på kontoret. Efter en kort tid som langtidsledig blev hun fastansat i Døveforeningen. Hun sad i fællessekretariatet, hvor hun modtog og stemplede den indgåede post. Der var et stempel med ordet "Fællessekretariat". Hun husker ikke, om der også stod Døveforeningen af 1866 på stemplet. Når posten var åbnet, lagde hun den ind til **Person 2**. Ved arvesager skulle vidnet ringe til foreningens advokat og sende papirerne til vedkommende. Brevet af 16. november 1998 til advokat Sussie Hjørhøy må hun have skrevet

efter ordre fra **Person 2** Hun husker ikke at have set brevet af 11. november 1998 fra **Person 3** til skifteretten i Kolding. Døveforeningen har vel ment, at foreningen havde fået en arv. Hun husker ikke, om Landsforbundet havde kontor på 1. sal eller på en anden etage. Hun opfattede situationen på den måde, at Landsforbundet var overordnet Døveforeningen. Hun husker ikke, om hun var ansat i Døveforeningen i 1999.

Sussie Hjørhøj har supplerende forklaret, at hun som advokat har varetaget Døveforeningen af 1866's interesser i 3-4 arvesager. I denne sag rettede hun henvendelse til **Person 3** **Person 3** fordi hun troede, at han var bobestyrer. Han svarede tilbage, at det var han ikke, og derfor henvendte hun sig til skifteretten. Hun syntes, at det var underligt, at hun ikke fra begyndelsen fik tilsendt testamentet. Da hun modtog udkast til boopgørelse, rekvirerede hun testamentet for at sikre sig, at Døveforeningen ikke fik udbetalt for lille en andel af arven. Hun hæftede sig ikke ved, at testamentet angav Danske Døves Landsforening som begunstiget, idet hun antog, at det var samme forening som Døveforeningen af 1866. Hun har intet kendskab til fællessekretariatet eller til **Person 1**

Vidne 1 har supplerende forklaret, at de to foreninger, Danske Døves Landsforbund og Gigtforeningen, der skulle arve, havde skrevet til skifteretten. Disse breve lå i sagen, da den blev overgivet til bobestyrerbehandling, og derfor skrev hun til disse foreninger på de adresser, der fremgik af brevene. Hun tænkte ikke over, om der var nogen forskel på "landsforbund" og "landsforening". Da de begyndte at få breve fra advokat Hjørhøj og ikke fra København, gik de ud fra, at advokat Hjørhøj repræsenterede Landsforbundet.

Hun vidste ikke, at der var nogen forskel på Døveforeningen af 1866 og Danske Døves Landsforbund.

Parterne har gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Danske døves Landsforening" er indsat som begunstiget i **Anonymiseret** og **Person 4's** fællestestamente fra 1969. Efter det oplyste tog foreningen i 1973 navneforandring til Danske Døves Landsforbund. Indstævnte er således den, der er begunstiget ved testamentet.

Ved brev af 18. november 1998 meddelte appellanten indstævnte, at appellanten var udpeget som bobestyrer i dødsboet, og at indstævnte ved testamentet var indsat som legatar i boet. Indstævnte gav ved brev af 23. november 1998 appellanten fuldmagt til at repræsentere Landsforbundet under bobehandlingen. Appellanten har ved - på trods af dette - at have udbetalt indstævntes arv til advokat Sussie Hjørhøj som repræsentant for Døveforeningen af 1866 pådraget sig et erstatningsansvar over for indstævnte. Hverken advokat Sussie Hjørhøys meddelelse af 23. februar 1999 om, at hun repræsenterede Døveforeningen af 1866, der er uomtalt i testamentet, eller den efterfølgende korrespondance mellem advokat Hjørhøj og appellanten kan føre til et andet resultat.

Ifølge testamentets punkt 5 skulle indstævnte ved længstlevendes død efter udredning af et legat og fordeling af løsøre modtage halvdelen af alt, hvad testatorerne i øvrigt efterlod sig. Indstævnte var således arving i dødsboet efter **Anonymiseret** med en arvings mulighed for at øve indflydelse på bobehandlingen. Under hensyn hertil og til

indstævntes fuldmagt af 23. november 1998 til appellanten er indstævntes erstatningskrav omfattet af den 5-årige forældelse efter § 1, stk. 1, nr. 1, litra e, i forældelsesloven af 1908.

Ved appellantens brev af 18. november 1998 fik indstævnte en berettiget forventning om, at appellanten som autoriseret bobestyrer ville sørge for korrekt udbetaling af arven til indstævnte. Indstævnte blev ved brevet anmodet om at henvende sig, hvis der var oplysninger eller papirer af interesse for boets behandling, og fik oplyst, at appellanten i øvrigt ville vende tilbage, når der forelå nyt. Under hensyn hertil og til, at indstævnte i andre arvesager havde erfaret, at en bobehandling kunne vare i flere år, findes indstævnte at have befundet sig i en utilregnelig uvidenhed om sit erstatningskrav. Forældelsesfristen, jf. forældelsesloven af 1908 § 3, skal derfor tidligst regnes fra den seneste udbetaling den 18. april 2001. Indstævntes krav på erstatning er herefter ikke forældet.

Efter bevisførelsen er der ikke holdepunkter for at antage, at indstævnte har bibragt appellanten en begrundet formodning om, at indstævnte har frafaldet at gøre sit krav gældende. Kravet er derfor ikke bortfaldet på grund af retsfor tabende passivitet.

Der er ikke oplyst omstændigheder, der kan begrunde, at indstævntes krav, der er størrelsesmæssigt ubestridt, skal forrentes allerede fra den 18. april 2001.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Appellanten skal betale sagsomkostninger for landsretten til

indstævnte med i alt 20.000 kr. til udgifter til advokatbi-stand. Der er ved fastsættelsen af omkostningsbeløbet lagt vægt på sagens værdi og udfald.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

Appellanten, skal betale sagens omkostninger for landsretten til indstævnte, Danske Døves Landsforbund med 20.000 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Sigrid Ballund

Lis Frost

Kristian Palmann Jensen
(kst.)

Cfr.

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 13. juni 2007.

Anonymiseret

sektionsleder